

венъ, като употребява властъ-та си безъ време и мѣсто, и съ това прави да го намрази жена-та му. Тука ще прѣведеть думи-тѣ на единъ отъ първи-тѣ Француски философи :

«Много жени иматъ право да се оплакватъ, че намѣрили само едни теглила тамъ, гдѣто мислили да благоженствуватъ, понеже мжжъ-тѣ си е присвоилъ безгранични права и намѣсто любовь, той ввежда въ кжца-та неравноправность. Двойца-та (т. е. мжжъ-тѣ и жена-та), що е съединена чрѣзъ любовь-та изисква равенство, защото ако мжжъ-тѣ се счита за неограниченъ господарь, тогасъ любовь-та не ще бжде еднаква: отъ една-та страна любовь-та ще бжде любовь на тиранинъ, а отъ друга-та — робство. Свързана ли е вече жена-та съ насъ чрѣзъ брачна-та свързка, тя е вече наша часть; всичко, що имаме, трѣбва да бжде нейно, и ний въ сжщото време зависимъ отъ нея, съ една дума сжществуваме чрѣзъ нея. Ето, че равенство-то се състои въ любовь-та! Жена-та трѣбва да се признае за свободна не както жена, нъ като чловѣческо сжщество; трѣбва да бжде равноправна съ мжжъ-тѣ не за това, че е жена, нъ защото е негова сжпруга».

Ако мжже-тѣ сж проникнжти отъ тия мждри правоучения и съ този толкова чистъ и нѣженъ моралъ, то женидби-тѣ можехъ да бжджтъ по-щастливи.

Нъ коя ли е причината, гдѣто на много сжпрузи, що сж биле отъ начало въодушевявани съ силна, трѣптяща любовь, съ пламенини ожидания, що не сж се още нараждали на сладости-тѣ на сжпружество-то, животъ-тѣ имъ не ожидаанно се затьмьява съ мрачни облаци и се разбива още въ първата скала? Попитайте мжжъ-тѣ и жена-та: тѣ и двама-та ще ви кажатъ че тѣхната погибель е произлѣзла отъ ничтожна причина.

Чувалъ съмъ много млади жени да се оплакватъ отъ равнодушие-то и студенина-та на мжже-тѣ си. «Той нѣма